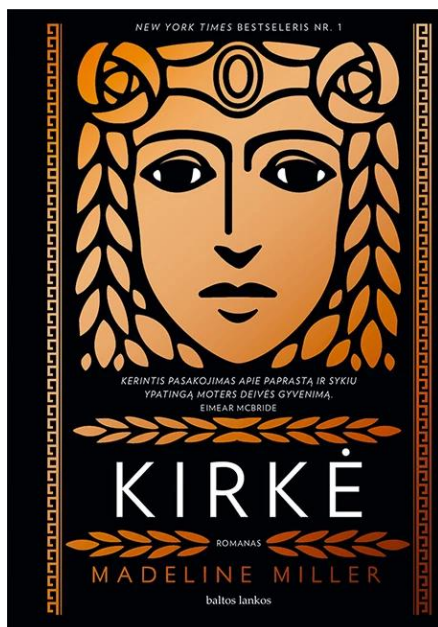

NAUJAI GAUTOS KNYGOS:

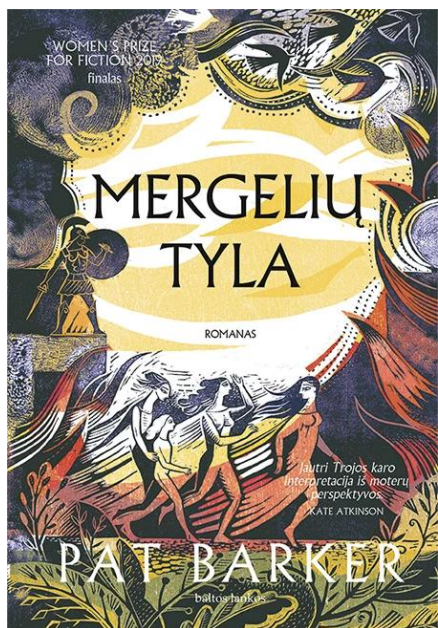

Madeline Miller Kirkė

Galingiausiam iš titanų – saulės dievui Helijui – gimsta dukra Kirkė. Nors ir laikoma nimfa, veikia pasirodo neturinti jokių dieviškų galių – nepaveldėjo jų nei iš ugniažvilgsnio tėvo, nei iš viliokės motinos okeanidės Perseidės. Keisto būdo, visų atstumta Kirkė tėvo rūmuose jaučiasi vieniša ir svetima, tačiau gyvenimas apvirsta aukštyn kojomis jai pamilus mirtingąjį. Nerdamasi iš kailio, kad palenktų jo širdį, netikėtai atranda savo stiprybę – kerus, keliančius grėsmę net aukštiesiems dievams. Pabūgęs Helijas išstremia dukterį į negyvenamą salą Ajają, kur ši slapta tobulina gebėjimus ir pagaliau pasijunta laisva.

Tačiau pasaulis nepalieka Kirkės ramybės: ją aplankiusi laimė užtraukia vienos kerštingiausių Olimpo deivių rūstybę. Kirkė privalo atremti virš savo mylimųjų pakibusią grėsmę ir išspręsti visą gyvenimą persekiojantį klausimą: ko vertas nemirtingumas, jei negali per amžius būti su tais, kuriuos brangini?

„Kirkė“ – ryškių veikėjų ir užburiančios kalbos pasakojimas apie šeimos susipriešinimą, dievų intrigas, sąžinę ir atsakomybę už savo klaidas, apie nepaprastą moters valią ir motinos meilę, stiprybę, pasiaukojimą ir pergales vyrų pasaulyje.

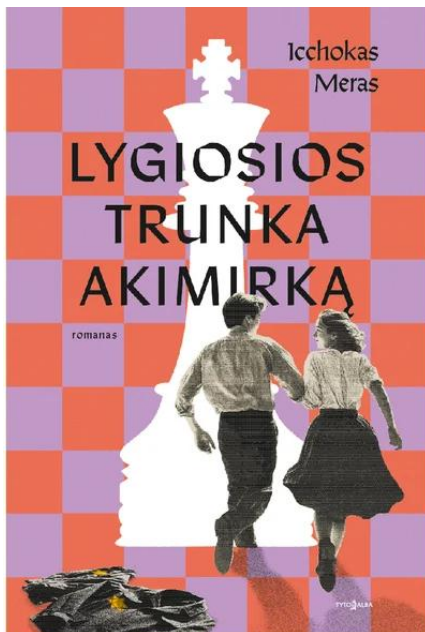

Pat Barker Mergelių tyla

„Mes išgyvensim – mūsų dainos, mūsų pasakos. Jie niekada nepajėgs mūsų pamiršti. Daug dešimtmečių po to, kai mirs paskutinis prie Trojos kovojęs vyras, jų sūnūs prisimins dainas, kurias jiems dainavo trojėnės motinos. Liksime jų sapnuose – ir jų baisiausiuose košmaruose.“

Kai per legendinį Trojos karą karalienės Briseidės miestą užkariauja graikai, jos gyvenimas dūžta į šipulius. Miesto karalienė tampa belaisve, laisva moteris – vergė, kuri atitenka karžygiui Achilui kaip karo grobis. Ir ji toli gražu ne vienintelė. Per ilgus žiaurus karo metus galybė moterų išvaromos iš savo namų ir paimamos priešų nelaisvėn.

„Mergelių tyla“ – Homero „Iliados“ įkvėptas romanas, suteikiantis balsą Trojos karo moterims. Per Briseidės pasakojimą veriasi universalus karo skriaudas patyrusios moters likimo žemėlapis – nutildytos, prievartautos, bet siekiančios laisvės ir teisės būti išgirstai.

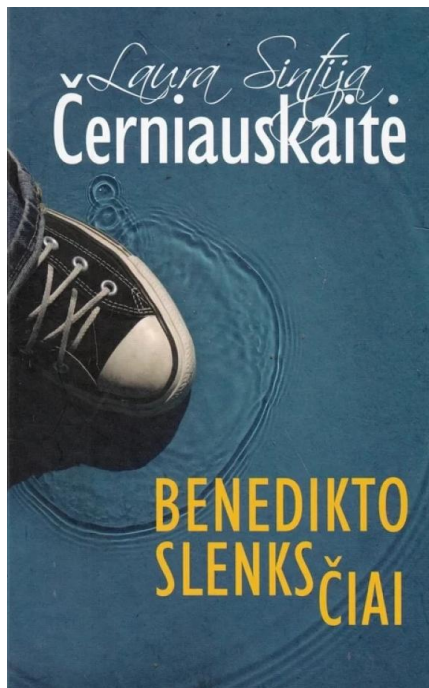
Icchokas Meras
Lygiosios trūnka akimirka

Viskas yra loterija. Šachmatai – loterija, pasaulis – loterija, ir tavo gyvenimas – loterija.

Karo metų Vilnius. Už aklinių geto sienų skleidžiasi švelni Esteros ir Izaoko pirmoji meilė. Estera beprotiškai ilgisi gėlių, o Izaokas svajoja mylimąją nusivesti į nuostabaus grožio pievas, plytinčias už geto sienų.

Tačiau realybė palieka vis mažiau erdvės jaunuolių svajonėms. Izaokas – vienintelis likęs gyvas Abraomo Lipmano vaikas. Visi jo broliai ir seserys – Rachilė, garsi dainininkė Ina, filosofijos studentas Kasrielis, partizanė Riva, nerūpestingoji Basia ir net mažoji Taibalė – jau patyrė savo likimą. Dabar pavojuje ir Izaoko, talentingo šachmatininko, gyvybė.

Geto komendantas Šogeris sumanė šėtonišką šachmatų partiją: jei laimės Šogeris, bus pasmerkti mirti visi geto vaikai, o Izaokas liks gyvas; jei laimės Izaokas, vaikai bus išgelbėti, bet mirti turės pats Izaokas. Vienintelė išeitis – lygiosios. Bet ar jos įmanomos, kai į lemiamą akistatą stoja gėris ir blogis?

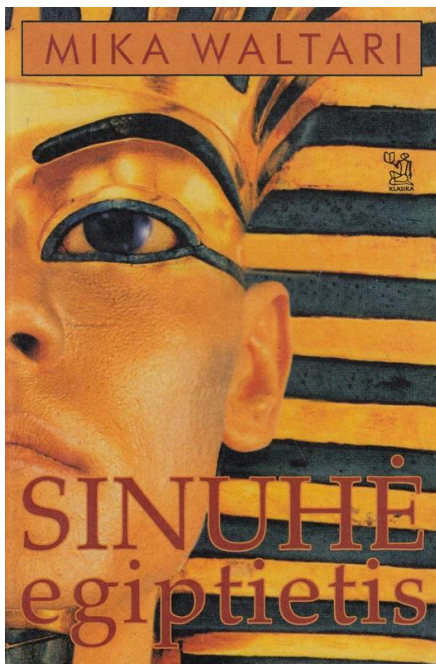
Laura Sintija Černiauskaitė
Benedikto slenksčiai

„Benedikto slenksčiai“ – tai skaudi ir viltinga knyga apie jauno žmogaus brandą, jo siekius ir netektis.

Pirmą klasę baigusį Beną mama iš sostinės autobusu atveža į mišką, takeliu per tankmę išveda į slėnį su keliomis sodybomis. Parodo artimiausią trobą tarp kreivų obelų: „Čia gyvena tavo tėvas“, ir paragina jį toliau eiti vieną. Taip prasideda naujas berniuko gyvenimas Vėdrynų kaime.

Toliau matome Beną jau šešiolikmetį aukštesniosios meno mokyklos mokinį. Pirmoji seksualinė patirtis, tragiška draugo žūtis, audringas meilės romanas, santykiai su draugais, mokytojais grūdina ir formuoja jaunąjį herojų, smuiku išgriežiantį savo širdies nerimą bei sopulį.

Aštrus gyvenimo tikrovės pjūvis, įžvalgus psychologizmas, turtinga, poetiška kalba sieja šį nevienadienį romaną su geriausiais lietuvių literatūros klasikais kūriniams.

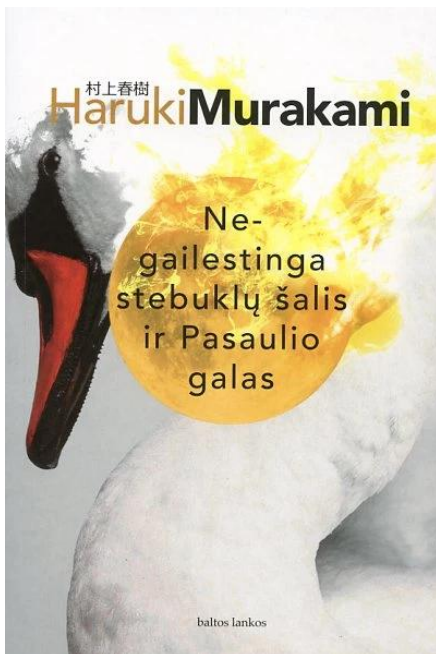

Mika Waltari
Sinuhė egiptietis

Gyvensiu verksme ir džiaugsme, liūdesy ir baimėje, gerume ir piktybėje, tiesoje ir skriaudoje, silpnume ir stiprybėje. Kaip žmogus gyvensiu žmoguje per amžius, todėl aukų mano kapui nereikia ir nemirtingumo mano vardui nereikia. Tai parašė Sinuhė egiptietis, Tas, kuris visą gyvenimą buvo vienišas.

Faraono Echnatono valdymo laikotarpis, valdovo viltys reformuoti šalį, jo didingi užmojai, egiptiečių nusivylimas ir Egipto žlugimas praplaukia pro mūsų akis tarsi nepaprastai ryškus filmas, pasakojantis tiek apie didingą kraštą, tiek apie vieną žmogų įvykių verpete – karališkąjį faraono rūmų gydytoją Sinuhę.

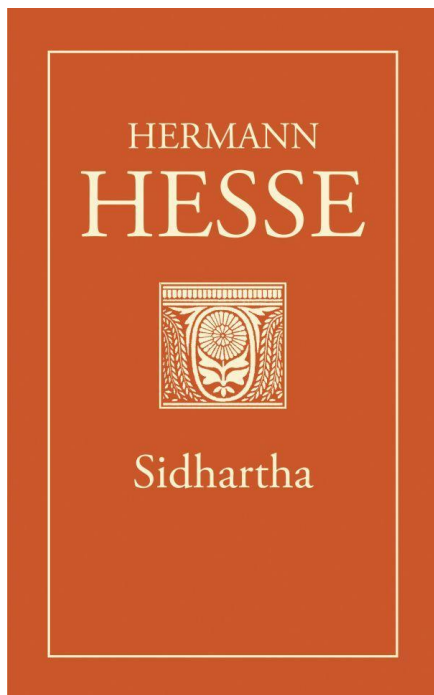
Šis, likimo valia nugyvenęs gyvenimą, kupiną nuotykių, meilės, intrigų ir neapykantos, atskleidžia, ką galvojo, jautė ir ko siekė. Vaizdinga ir šiek tiek senoviška kalba Sinuhė be paliovos kalba, o mes regime apeigas, užuodžiame tolimos šalies kvapus, gėrimės spalvomis ir vaizdais, pažįstame papročius. Ne veltui „Sinuhė egiptietis“ dėl istorinių žinių gausybės, įtaigumo ir spalvingumo palieka neišdildomą įspūdį vis naujoms Lietuvos ir viso pasaulio skaitytojų kartoms.

Haruki Murakami
Negailėstinga stebuklų šalis ir Pasaulio galas

Haruki Murakami – populiariausias ir vienas prieštaraujančių šiolaikinių japonų rašytojų, kibernetinę fantastiką naujoviškai, ciniškai ir postmoderniai jungiantis su detektyviniu pasakojimu. Romanas „Negailėstinga stebuklų šalis ir Pasaulio galas“ panardina skaitytoją į dviejų izoliuotų ir keistų pasaulių gyvenimą.

Viename jų – šiolaikinio Tokijo analoge – herojai klausosi Bobo Dilano, mėgaujasi itališku maistu ir rūpinasi gyvybiškai svarbių duomenų saugumu kompiuterizuotoje bei informacijos revoliuciją išgyvenančioje visuomenėje. Antrasis pasaulis – mažas, keistai nykus, uždaras Miestas; po jo laukus klajoja vieneragiai, o savastį praradę jo piliečiai gyvena atskirai nuo savo šešėlių. Meistriškai kuriama savita kiekvieno pasaulio atmosfera ir susipinantys herojų likimai skaitytoją įtraukia į linksmą, o kartu labai rimtą proto prigimties ir galimybių apmąstymą.

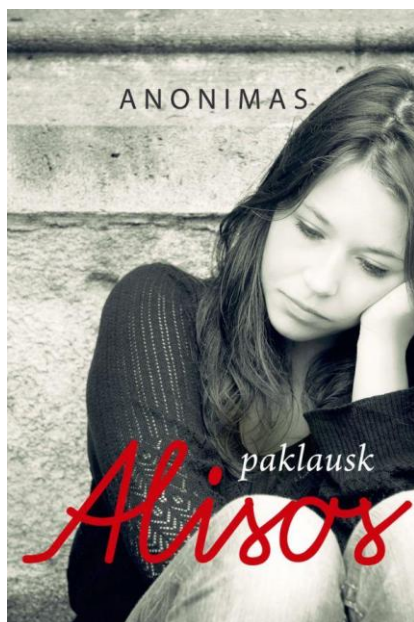
Hermanas Hesė Sidharta

Gyvenime visi ieškome prasmės, kažko, kas suteiktų mums tikslą ar net priežastį gyventi. Niekas nenori kelionės pabaigoje suprasti, kad iššvaistėme savo dienas ir gyvenome veltui. Taigi, kaip surasti šią prasmę?

Hermanas Hesė savo indiškoje poemoje „Sidhartha“ pasakoja apie žmogaus kelionę ieškant gyvenimo prasmės ir nušvitimo. Sidhartha, atsisakęs savo, kaip brahmano sūnaus gyvenimo, leidžiasi į pasaulį siekdamas atrasti tikrąją išmintį. Jo kelias driekiasi nuo asketiško gyvenimo iki materialaus pasaulio malonumų ir galiausiai – iki paprasto keltininko lemties.

Knygoje atskleidžiama, kad tikroji išmintis ateina ne iš mokytojų ar knygų – ją galima pasiekti tik per asmeninę patirtį ir gilų gyvenimo pajautimą. „Sidharthoje“ gvildenamos pasaulio tarpusavio ryšių, dabarties akimirkų svarbos ir tikrosios ramybės, kuri slypi žmogaus viduje, temos. Visa, kas egzistuoja pasaulyje, yra tarpusavyje susiję, o dabarties akimirka yra vienintelis tikras dalykas.

Nobelio premiją pelnusi „Sidhartha“, nors yra klasikinis kūrinys, parašyta lengvu stiliumi. Sidharthos kelionė – tai ne tik budizmo ir Rytų filosofijos įkvėptas romanas, bet ir universali žmogaus dvasinio augimo ir savęs pažinimo istorija. Tam tikra prasme Sidharthos išgyvenimai – paties, gerai žinomo vokiečių rašytojo, Hermano Hesės gyvenimo kelio apmąstymas.

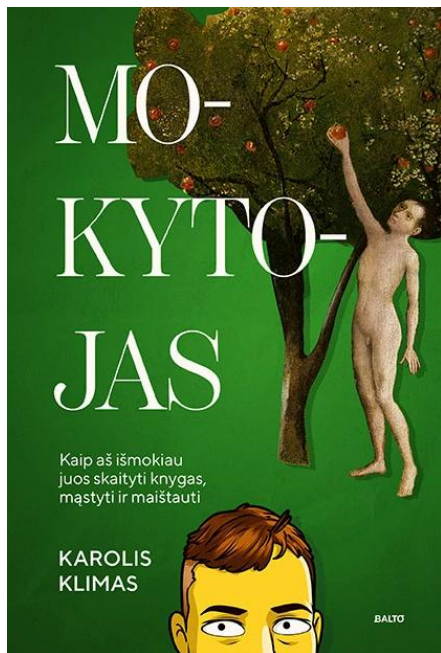
Anonimas Paklausk Alisos

Tai patyrus, gyvenimas be narkotikų nė neegzistuoja...

Viskas prasidėjo, kai per pavojingą vakarėlio žaidimą ją pavaišino nealkoholiniu gėrimu su LSD priemaiša. Per kelis mėnesius ji įstrigo žemyn vingiuojančioje spiralėje, kuri iš jaukių namų ir mylinčių artimųjų rato nutrenkė ją į bjaurias negailestingo miesto gatves. Ši kelionė atims jos nekaltybę, jaunystę ir galiausiai... gyvenimą.

Perskaitykite jos dienoraštį. Įženkite į jos pasaulį. Jūs niekada jos nepamiršite.

Populiari, pripažinimo sulaukusi, pirmuoju asmeniu pasakojama istorija apie šiurpų paauglės nuopuolį į košmarišką kvaišalų pasaulį. Per keturiasdešimt metų ši knyga įspaudė neišdildomą žymę ištisoms jaunų skaitytojų kartoms. Nūdien tokia pat veiksminga bei savalaikė „Paklausk Alisos“ vis dar išlieka pavyzdine knyga apie narkomanijos baisumus.

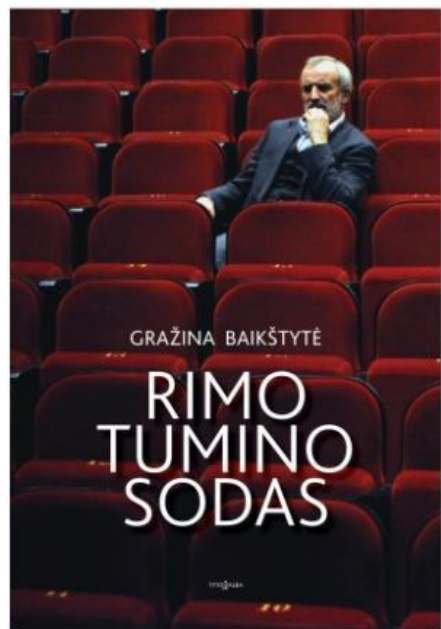
Karolis Klimas

MOKYTOJAS. Kaip aš išmokiau juos skaityti knygas, mąstyti ir maištauti

Karolis Klimas, populiaraus tinklaraščio "Lietuvių kalbos mokytojas" autorius, knygoje „Mokytojas“ pasakoja apie jauną, maištingos dvasios žmogų, kurį gyvenimo prasmės paieškos atveda į vieną iš Vilniaus gimnazijų. Matydamas, kad pasenusi švietimo sistema nepajėgi suteikti mokiniams reikiamo išsilavinimo, jaunatviško maksimalizmo kupinas mokytojas pats imasi iniciatyvos. Ar jam pavyks įrodyti, kad mokyti reikia ne dėl pažymių?

Istorija prasideda tuomet, kai ilgą laiką reklamos ir komunikacijos srityse dirbęs vyras suvokia tapęs vartotojiško gyvenimo įkaitu. Solidus atlyginimas užtikrina patogų gyvenimo būdą, o paauglystėje užgimęs noras maištauti ėmė blėsti. Beliko tik dvi išeitys – susitaikyti su nykia kasdienybe arba sukaupti visas likusias jėgas ir kaip nors ištrūkti. Galvoje pamažu gimė kardinalių pokyčių planas...

Sunku patikėti, bet vargana mokytojo alga, dėl nuolatinės įtampos streikuojantis skrandis ir kone nepakeliamas darbo krūvis padėjo įveikti egzistencinę krizę. Tapus mokytoju neberekėjo apsimetinėti laimingam. Pirmieji dvyliktokai lietuvių kalbos egzaminą išlaikė geriausiai gimnazijoje, o svarbiausia – pamėgo skaityti knygas. Išsisprendė net ilgus metus jauną vyrą persekiojusios asmeninių santykių problemos – naują pažintį su mergina greit vainikavo sužadėtuves. Skamba kaip pasaka, ar ne? O gal norite sužinoti visą tiesą apie mokytojo gyvenimo realybę?

Gražina Baikštytė

Rimo Tumino sodas

„Ši knyga nepretenduoja į teatrologinę spektaklių analizę. Norėjosi parašyti apie jaunystės laikų draugo gyvenimą ir kūrybą, mintimis atsigręžiant į pradžių pradžią – kūrybingo jaunuolio tapsmą didžiu kūrėju ir vėl sugrįžtant į dabartį, kurioje toli gražu ne kiekvienas menininkas randa savo vietą. Rimas Tuminas ją rado ir savo unikalų talentą sėkmingai realizuoja ne tik Lietuvoje, bet ir pasaulio teatro scenose.

[...] Knygoje rasite pokalbius su Rimo Tumino kolegomis, aktorais, draugais Lietuvoje ir Maskvoje, taip pat paties režisieriaus minčių apie teatro paskirtį, gyvenimo vertybes, personažo ir apskritai žmogaus kelionę mus supančiomis sferomis – aštuoniais gyvenimo ratais. Tai kelias į grožį, į harmoniją, į amžinybę, kur aštuntame rate jau girdėti kosmoso garsai, angelų choro giesmės. Režisierius sako kartais girdintis tuos kosmoso garsus, nors gal tai apskritai nėra pasiekama... Jis pats esą dar nepriėjęs penkto ar šešto rato. Dar yra kur eiti.

Kai ėmiausi rašyti knygą, maniau pažįstanti Rimą Tumina. Klydau. Mes patys gerai savęs nepažįstame ir kiekvienas bandome įminti savo paties mįslę visą gyvenimą.“

Gražina Baikštytė